

29. september - 26. nedelja med letom

(Lk 16,19-31) - [TUKAJ](#)

Preden se lotimo prilike o bogatašu in ubogem Lazarju, je treba pojasniti nekaj izrazov, ki jih v sodobnem jeziku ne uporabljamo. Biti v *Abrahamovem naročju* je judovski izraz, ki ustreza staremu svetopisemskemu reklu "biti pridružen svojim očetom", se pravi očajnikom. Stara zaveza o posmrtnem življenju ni vedela kaj dosti in je šele proti koncu, torej malo pred Kristusovim prihodom, začela ločevati ločeno povračilo za dobre in hudobne po smrti. Zato tudi prilika Lazarja vidi v Abrahamovem naročju, kar pomeni po novozaveznem pojmovanju zveličanje, bogataša pa trpeti muke v podzemlju (hebr, *še'ól*), kar je sinonim pogubljenja.

Bogataš v priliki živi po načelu, ki smo ga že srečali v samogovoru kmeta, ki mu je polje dobro obrodilo (brali smo ga na 18. nedeljo med letom, 4. avgusta): »Duša, veliko dobrin imaš, shranjenih za mnogo let. Počivaj, jej in pij in bodi dobre volje!« Ubogi Lazar (edina oseba z lastnim imenom v priliki) je njegovo nasprotje: leži bolan pred bogatašimi vrati, trpi lakoto in potepuški psi mu ližejo rane.

Smrt obeh postavi vse na glavo: Lazar je v "Abrahamovem naročju", kar je soznačica za "nebeško gostijo", medtem ko bogataš trpi v peklenškem ognju, kakor smo si nekoč predstavljali pekel. Dvogovor med trpečim bogatašem in Abrahamom je kajpada izmišljen, saj med zveličanimi in pogubljenimi ni možna nobena povezava. Presenetljivo pa je, zakaj Abraham odločno odkloni vsako Lazarjevo posredovanje pri še živih bogataševih bratih z besedami: »Če ne poslušajo Mojzesa in prerokov, se ne bodo dali prepričati, tudi če kdo vstane od mrtvih.«

Jasno je, da je v središču tega evangeljskega odlomka vprašanje možnosti pokore, spreobrnjenja, spremembe človeka. Kar zadeva kesanje po smrti, velja slovenski pregovor: »Prepozno je zvoniti po toči.« Ko se človek enkrat dokončno odloči za greh in proti Bogu, pomeni, da je v svojem napuhu rekel Bogu: »Vse si ustvaril, vsemu ukazuješ, meni pa ne boš!« Takrat ni več poti nazaj. Izkušnja je pa tudi pokazala, da je poskus "spreobračanja" večinoma brezuspešen, kar evangelij povzema z Abrahamovimi besedami: »Če ne poslušajo Mojzesa in prerokov, se ne

bodo dali prepričati, tudi če kdo vstane od mrtvih.« Nikakor ni nujno, da do takega konca lahko pride samo kak bogataš. Dosti jih je, ki so bili sicer pravilno vzgojeni, pa so postali slepi in gluhi za klice Boga in drugih, ki jim je mar samo njihovo lagodno življenje, tudi če gre na račun drugih, da ne govorimo o oblastnikih jim ni mar za dobro tistih, ki so od njihove oblasti odvisni, ampak samo njihov profit in profit ozkega kroga njihovih somišljenikov.

Slikar Tone Kralj je med obema vojskama obnavljal cerkev pri Sv. Luciji (po vojski Most na Soči), kjer je med drugim na slikah križevega pota dal farizejem in drugim razbojnikom obraze takratnih fašističnih oblastnikov (Sv. Lucija je bila takrat v Italiji). Lep in umetniški zgodovinski dokument. Dobro bi bilo, če bi se našel umetnik, ki bi tako "ovekovečil" pretekle in sedanje komunistične oblastnike.